

De zelfmoord van de Rede *

Een opmerkelijk stukje analytische journalistiek dat we onze lezers niet willen onthouden. Het sluit naadloos aan bij wat Lieve op 1 juli schreef: *“En als er enkel BLO mag bestaan voor zwakbegaafden, dan betekent dat het promoten en kweken van achterlijken en debielen, van stompzinnigen en zwakzinnigen, van onderontwikkelden en primairen, van gekken en idioten, van zwanzers en zeikerds, van kwakzalvers en andere imbecielen ... Genieën en supergetalenteerden worden gediscrimineerd! Zal ik eens naar het CGKR stappen?...”* En dan nu Sanctorum: De gemiddelde Vlaamse journalist in spe weet Iran en Nigeria niet liggen op de kaart. Het is een van de opvallende conclusies uit het eerste onderzoek naar het algemene kennisniveau van masterstudenten Journalistiek.

Ziezo, net nu een dag één seconde langer is geworden omdat de aarde steeds maar trager draait onder invloed van de maan, krijgen we dat op ons ontbijtbord. Dat de kennisoverdracht én de zin voor analyse/synthese achteruitboeren, hebben we uiteraard te danken aan een algemene onderwijsnivellering. Domme leerkrachten brengen domme leerlingen voort, die zelf uiteindelijk weer nog dommere leerkrachten worden, die weer...,- zo zou men die negatieve spiraal kunnen samenvatten. In 2012 werd de test overigens gedaan bij aspirant-onderwijzers, met hetzelfde alarmerende resultaat. Leerkrachten en journalisten dus: net zij die ons iets zouden moeten bij brengen, blijven hangen op het kennisniveau van een 8-jarige.

Anti-discriminatiespook

Nog maar net schamperde ik op de Tomorrowlandcultuur van de verdoving en de vervlakking, de lat op zero, verstand op nul,- met algemeen hoongelach als resultaat: wat voor een oude zure zak is die Sanctorum geworden. Edoch, om alle valse bescheidenheid nu maar meteen te laten varen: het is het gevoel van één slimmerik die merkt dat de rest intellectueel

de broek laat zakken. Het is dan bijna een kwestie van sociaal overleven om je eigen broek ook te laten zakken. Als heel de wereld wat trager draait, heeft het weinig zin om op je eentje toch wat sneller te willen draaien, dat veroorzaakt alleen maar pijn en ergernis. Men noemt dat wel eens het Rhinoceros-effect, naar het toneelstuk van Eugen Ionescu, waar iedereen in een neushoorn verandert. Probleem opgelost.

Een van de oorzaken van deze debilisering is, horresco referens, het anti-discriminatiespook. Alle onderwijsvormen moeten voor iedereen toegankelijk zijn, waardoor iemand met een IQ van 85% onlangs besliste om het ook aan de univ te proberen. Applaus op alle banken. Terwijl iedereen toch zou moeten weten dat vele varkens de spoeling dun maken, en dat een brede toegang ook onvermijdelijk nivellering naar onder in de hand werkt. Woorden als intelligentie, maar ook 'aanleg', 'talent' zijn haast taboe geworden, waardoor ook het begrip diversiteit is gedegradeerd tot eenheidsworst: iedereen moet alles doen en alles kunnen.

En om nog maar eens een taboe onderuit te halen: de toevloed van migranten die het Nederlands niet machtig zijn, en waarvan de kinderen in nette multiculturele klasjes terecht komen, maakt ook dat de lat lager wordt gelegd voor iedereen. Ik zeg niet dat die migrantenkinderen dommer zijn, misschien zelfs dikwijls integendeel, maar ze doen het onderwijstempo wel slabakken en creëren achterstand bij de anderen die wél meer aan kunnen. Waardoor dus finaal, inderdaad, op het einde van het middelbaar iedereen een diploma krijgt maar niemand nog Nigeria weet liggen, zelfs niet diegenen die er vandaan komen. Het absurde voorbij.

Talent uit de taboesfeer

De media spelen een perfide rol in dit verhaal, want de vervlakking voltrekt zich ook daar, waar kijkcijfers en oplagen de wetten stellen. Komt daarbij nog dat het antidiscriminatiedogma in hoge mate een mediatieke mantra is,

iets dat ons dagelijks op de VRT, in de Standaard, de Morgen en Knack wordt ingelepeld. De quota moeten nu eenmaal gehaald worden: zoveel witten, zoveel bruinen, zoveel homo's, zoveel hetero's,- waardoor niemand zich nog de vraag stelt of de juiste man/vrouw wel op de juiste plaats terechtkomt. Het is in die kranten en op die zenders dat dus die afgestudeerde journalisten terecht komen zonder elementaire kennis. Je zou voor minder de TV-knop omdraaien.

Nogmaals: men zou kunnen stellen dat, als iedereen op deze aardkruit een beetje dommer wordt, niemand het ook merkt, en die ene slimmerik dumpen we wel in een facebookpagina. Maar dat is zelfs te optimistisch gesteld. Want misschien is dit wel een Vlaams fenomeen, en zijn ze, helemaal aan de andere kant van de planeet, in Singapore bijvoorbeeld, wél bij de les. In dat geval worden wij in snel tempo een ontwikkelingsland en zullen de laatste knappe koppen snel hun koffers pakken.

Het fenomeen is des te schrijnender, omdat wij, als mensensoort, wel degelijk grote behoefte hebben aan hersenmassa, vandaag meer dan ooit. Net nu enorme uitdagingen op ons af komen, zoals de milieuproblematiek, de klimaatverandering, de migratiestromen, de toenemende kloof tussen arm en rijk, is het niet het moment om het wat rustiger aan te doen en talent onder de korenmaat te plaatsen.

Laat mensen schitteren, laat ingenieurs gedijen in pure kweekvijvers, maar dat geldt evenzeer voor musici, filosofen, fotografen, IT-experten of loodgieters. Haal talent uit de taboesfeer. **Stop de politiek-correcte dictatuur van het amalgaam en ga terug voor het verschil.** Daar wordt iedereen beter van, behalve de Rhinoceros. Naar de dierentuin ermee.

Bron J. Sanctorum

Naschrift.

De titel van deze bijdrage is niet ontleend aan Sanctorum maar

is de vertaling het gelijknamige boek "The Suicide of Reason" van Lee Harris en draagt als ondertiteling: "Radical Islam's Threat to the West". De inhoud van dit werk (ISBN 978 0 465 00203 0) maakt het moeilijk om 's nachts nog te slapen en maakt ook duidelijk hoe het allemaal begonnen is met de islamofiele resolutie van Straatsburg in 1975 van door niemand gekozen parasieten van de "Raad van Europa" die zich slinks en wederrechtelijk bevoegdheden toe-eigende die het niet had. Binnen twee generaties weet bijna niemand meer hoe hoogontwikkeld onze echt democratische maatschappij toen was. Daarom deze stille getuigenis.